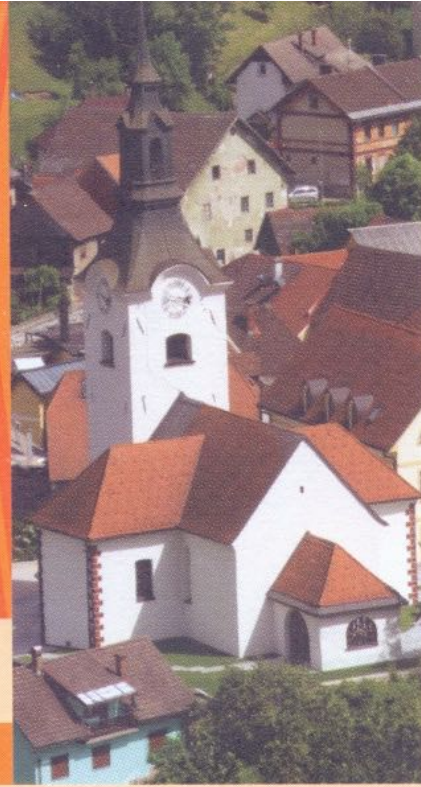

VOGELNI KAMEN

LIST ŽUPNIJE RAVNE NA KOROŠKEM

leto 20 januar 2018 št. 1

Veselemu božičnemu oznanilu »Dete nam je rojeno, sin nam je dan« (prim. Iz 9,5) se pridružuje sporočilo vsakdanjega sveta, ki je velikokrat glasnejše in odmevnejše, govori pa o revščini, brezposelnosti, vsakdanjem boju za golo preživetje. Je v takem vzdušju še prostor za veselje, sproščeno praznovanje? Je vzrok za veselje, lahko praznujemo?

Ob letošnjem božiču se bomo prav gotovo spomnili letos rojenih otrok. Mnogi mladi starši so v svoje družine z veseljem sprejeli novorojenčke. Otroci so prihodnost, so naše upanje in veselje. Kot Božji dar jih sprejmimo in spremljajmo na njihovi življenjski poti! Ob jaslicah pomislimo nanje in jih priporočimo Božjemu detetu!

V Jezusu, ki se je rodil na božični večer, se je začela naša nova prihodnost. Na življenjski poti nismo sami, spremlja nas Bog. »Bog z nami« se imenuje dete, ki leži v jaslicah; sam Bog je stopil med nas. Gospodar prihodnosti je postal človek. Jezus, rojen v Betlehemu iz Device Marije, je hodil iz kraja v kraj in delal dobra dela, trpel, umrl in tretji dan vstal od mrtvih. On danes živi v svetu pod evharističnima podobama kruha in vina. »Bog z nami« pomeni, da je Bog na naši strani, naš prijatelj in zaveznik. To sporočilo naj bo v nas, ko si iz dneva v dan prizadevamo ljudem pokazati Jezusa in njegovo ljubezen in jih navdušiti, da bi ga vzljubili ter ga sprejeli za svojo pot, resnico in življenje.

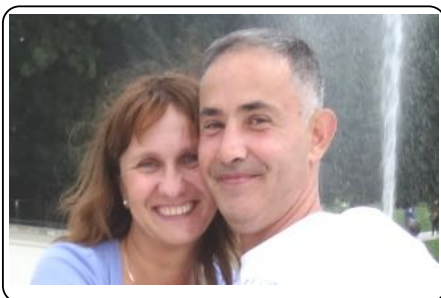
Velika ura človeške zgodovine, po kateri so hrepeneli narodi in bodo prihodnji rodovi šteli leta, je prišla: izpolnjuje se prva napoved Odrešenika, dana že v raju. Bog prihaja na svet! Božja ljubezen se razodeva, da brezupno, grešno usodo človeštva obrne v zveličanje. Vendar se zgodi nezaslišano: Bog prihaja na svet, a ko hoče vstopiti, najde zaprta vrata! Ljudje mu jasno pokažemo, da ga ne potrebujemo. Jožef in Marija zaman trkata na vrata betlehemske domov, da bi našla skromno zatočišče. Hlad noči, ki sta ga izkusila, pa ni bil nič v primerjavi s hladom človeških src. A nista obupala. Kljub vsemu sta v radosti dete povila in ga položila v borne jasli.

Človek, ki odreče ljubezen otroku, je slab. Bog je prišel med nas v podobi otroka, da bi lahko brez strahu prišli predenj. Mnogi se tega Boga bojijo, češ da jih ogroža, jih želi zaslužniti ipd. Nespametno! Bog ni prišel, da bi nam kar koli vzel (razen naših grehov!); prišel je, da bi nas obdaroval! Sprejmimo ga! Ponudimo ljubezen za Ljubezen. Naj ogreje naša srca za dobro!

Blagoslovljene praznike in vse dobro v letu 2018 vam želita

Vaša duhovnika.

NAŠ OBRAZ: Nataša in Vael HANUNA

Na drugem adventnem večeru smo gostili zakonca Natašo in Vaela Hanuna. Pričevala sta nam o združevanju krščanske in muslimanske vere v njunem zakonu. Odstirala sta svoje poglede na begunsko krizo, terorizem, vprašanje islama v Evropi. Kratko sta se predstavila tudi za naše glasilo.

G. Vael, do svojega 18. leta ste živeli v Siriji. Pravite, da ste odraščali v pozitivni krščansko–muslimanski družini. Sirija je muslimanska država, kako je lahko Vaša mama kot Slovenka in katoličanka tam ohranjala krščanske vrednote?

Sirija je bila sekularna država, kjer so se lahko vsa verstva udeleževala. Ni bilo razlik med verskimi skupinami. V šoli smo imeli obvezen predmet verouk, ki ni bil samo muslimanski, ampak tudi krščanski. Izbral si ga glede na svojo veroizpoved. Krščanski prazniki so bili državni prazniki takrat, ko še v Jugoslaviji niso o tem niti hoteli slišati. Vsi ljudje so bili med seboj povezani, se podpirali in spoštovali. Skupaj smo praznovali muslimanske in krščanske praznike. Mama je bila deležna velikega spoštovanja mojega očeta in njegove družine, pa tudi družbe nasploh.

Nataša, ali ste imeli kakšne pomisleke, ko ste spoznali svojega moža, saj je musliman? V zakon in družino sta prinesla dve kulturi, dve veri. Kako združujeta oboje in usklajujeta razlike, ki verjetno so?

Preden sem spoznala Vaela, sem imela bogate izkušnje pri delu z migranti iz Jugoslavije in tudi muslimani. Nisem imela predsodkov. Vendar pa sem Vaelu, ko sva se spoznala, rekla, da ne grem z njim na zmenek, ker si želim krščansko poroko. Rekel je, da je bil krščen, zna moliti rožni venec in je ministriral. Ko sva se spoznavala, sem

videla, da je po srcu musliman, in to iz dneva v dan bolj cenim. Moja krščanska vera se je poglobila, odkar sem z njim. Sobotni dopoldnevi so najin posvečeni čas, čas, ko se pogovarjava o naju, najinih verah, prepričanjih. Verujeva v istega Boga. Bistva najinih ver se ne razlikujejo tako močno. Najpomembnejše pa je to, da naju razlike ne ogrožajo, temveč bogatijo.

G. Vael, kaj je za Vas tisto v islamu, da vas privlači in mu ostajate zvesti?

Islam je preprosta vera, za preproste ljudi. Z Bogom se sam povezuješ. Ne potrebuješ posrednikov. To je vera v enega Boga, ki spoštuje druge vere. Tako sem ga vedno doživljal doma in v svoji okolici. Iz njega sem črpal sožitje, empatičnost in povezanost med ljudmi. Nihče me ni silil v islam in ne v krščanstvo. To spoštujem. Nihče se ne rodi kot kristjan, musliman ali žid, vera se kasneje rodi ... v srcu.

Ga. Nataša, kaj Vi kot katoličanka cenite pri muslimanih? In hkrati: kaj je tisto v krščanstvu, zaradi česar niste zapustili svoje vere?

Najbolj me nagovarja njihovo zaupanje v Božjo previdnost pa tudi trud za življenje po Božji volji. Zelo se me je dotaknil obisk Vaelovega bratranca, ki je pred vstopom v najino hišo molil za blagoslov hiše in vseh, ki v njej prebivajo. Prav tako sem doživela pozitivne izkušnje njegovih sorodnikov, ki so spoštovali moj post ipd. S pomočjo evangelijev spoznavam bistvo svoje vere, živim pa jo iz

zakramentov. Iz njih črpam moč in preko njih čutim Božjo Ljubezen in bližino, ki mi dajeta mir in trdnost.

Ga. Nataša, g. Vael, na kakšen način je, glede na obremenjenost z begunci in terorizmom, v Evropi možno sožitje med muslimani in kristjani?

Sožitje med muslimani in kristjani je možno, to se je že velikokrat v zgodovini pokazalo. Problem so politika in gospodarski interesi velesil, ki že stoletja povzročajo trenja med preprostimi ljudmi. Tudi množični mediji dodajo svoje pri širjenju nestrpnosti. Problem je tudi integracijska politika, ki še vedno ni dovolj dobro razvita, ker so se stvari dogajale prehitro in nanje nismo bili pripravljeni. Se pa dela veliko korakov v pravo smer. Zdi se nama, da je najboljši recept ta, da damo vsakemu človeku, ki ga srečamo, možnost, da se pokaže v najboljši luči, da ga sprejmemo brez predsodkov, saj nas je Bog v svojem bistvu vse ustvaril dobre. Vedno pa se moramo tudi vprašati, kaj bi si mi želeli, če bi bili na njihovem mestu.

In kakšno je praznovanje božiča v vajini družini, ga praznujeta oba?

Skupaj z Vaelovim sinom Luajem na sveti večer postavimo jaslice in blagoslovimo naš dom. Kot družina odidemo k polnočnici in božični dan resnično preživimo kot praznik naše družine. Na Štefanovo pa praznujemo Luajev rojstni dan, ki ga ima 24. decembra.

Pripravila Marija Prikeržnik

ZGODILO SE JE

MIKLAVŽEVANJE 2017

Miklavž je v torek, 5. decembra, najprej v cerkvi obiskal pridne otroke. Razdelil je 53 daril, k sladkarijam je priložil tudi lepo knjigo, za najmlajše Moje jaslice, za malo večje pa Božično knjigo z nalogami. Tudi letos so z njim sodelovali otroški pevski zbor Mali cvet in veroučenci. Smisel Miklavževega prihoda je, da se poudari dobrota. To podpirajo tudi nebeška bitja, angelčki, ki so peli: IZ NEBES PRIHAJAMO IN MIKLAVŽA SPREMLJAMO, BOŽJI SMO PRIJATELJI, VAM PA DOBRI VARUHI. SVETI MIKLAVŽ NAM DAROVE DELI. TUDI MI, TUDI MI, OBDARUJMO DRUGE LJUDI.

Kar velikokrat izkušamo v življenju, so prikazali tudi manj priljubljeni Miklavževi spremljevalci – parkeljni. Otroke so vabili na kriva pota: MI SMO ČRNI PARKELJNI, VSE SE STRAŠNO NAS BOJI, NAM PA JE ŠE NAJBOLJ VŠEČ, ČE JE GREHOV VEDNO VEČ. LAŽI, KRADI IN NAGAJAJ, K MAŠI NIKDAR NE PRIHAJAJ. BODI JEZEN IN PREKLINJAJ, LUMPARIJE SI IZMIŠLJAJ. PUSTI DELO IN UČENJE, NAJDI LAŽJE SI ŽIVLJENJE. ČE SE TEGA DRŽAL BOŠ, Z NAMI V PEKLU BOŠ NEKOČ.

Miklavž, svetnik, ki pooseblja Božjo dobroto, se postavlja tudi nad takšno zapeljevanje, zato je otroke spodbujal k dobremu, k molitvi in jih pohvalil za pridnost. Čeprav se je za eno leto poslovil, pa upamo, da njegova dobrota ostaja v srcih vseh, ki so ga srečali, in premaguje zlo. Ko je Miklavž obdaril otroke v cerkvi, se je s svojim spremstvom odpravil še na trg in tržnico ter še tam pozdravil in razveselil množico obiskovalcev.

Marija Prikeržnik

BLAŽENI ANTON MARTIN SLOMŠEK O ČASU

Ker je čas dragocen, ga moramo ceniti. Čas, pravi sv. Avguštin, je neprecenljiva dobrina, s katero lahko tu na zemlji vse kupiš, a tudi prodaš. Čas je cena večnosti, pravi sv. Hieronim. S časom si lahko pripraviš nebesa ali pekel. Kar človek v času tu na zemlji seje, to bo tam v večnosti žel (sv. Pavel). Povzdignimo danes v veri svoj pogled kvišku k nebesom, kjer je množica blaženih, so zbori apostolov, veliki trpini, device. Vprašajmo jih: »Kako ste dospeli do te sreče?« »Dragocen čas milosti smo visoko cenili, ga marljivo uporabljali v naš blagor in si tam kupili slavno blaženost, ker je čas cena večnosti.« Stopimo dol v strašne prepade pekla, vprašajmo bogatega zapravljivca: »Kje so sedaj tvoji zakladi?«, častihlepnega Heroda: »Kje je tvoja kraljevska krona?«, Juda izdajalca: »Kje so tvoji srebrniki?« O, da bi imeli le eno uro, minuto tistega dragocenega časa, ki smo ga izgubili z nekoristnimi rečmi. Ah, z dragocenim časom smo vse izgubili. Tako nebo in pekel spoštujeta čas. Kako malo pa ga na zemlji spoštuje toliko posvetnih ljudi, ki iz dolgega časa nič drugega ne delajo, kot da čas zapravljajo in ubijajo s praznimi obiski, z nepomembnimi pogovori, celo z zlobnim govorjenjem in zlobnimi dejanji. Ljubi Bog nam da zopet doživeti novo leto, zopet nam daje ure in dneve milosti. O, delajmo dobro, dokler imamo čas, kmalu pride noč, ko nihče več ne bo mogel delati.

Ker je čas kratek, ga je treba izkoristiti. Nič ne teče tako hitro kot čas. Kraljevski pevec David ga je primerjal z begom sence pred vzhajajočim soncem. Mi lahko primerjamo hitrost časa s tokom reke, ki teče tod mimo. Tako kot en val preganja drugega, tako ena minuta, ena ura drugo pogoltne, en dan drugega, in preden to prav dojamemo, je leto mimo, a tudi tek našega življenja. Vsaka minuta je neskončna milost, več vredna kot ves svet. Velja toliko kot Bog sam, pravi sv. Bernard. Kaj mi koristi ves svet, če sem izgubil svojega Boga? Kaj pripada nam od kratkega dragocenega časa?

Preteklost? Ta je mimo. Noben dan, niti ena ura ali minuta se ne vrne. Prihodnost? Le nedeljivi sedanji trenutek je naša last, ki jo lahko in moramo koristiti za dobro. O, koristite čas, vi obetavni mladeniči in dekleta, ker nobena tistih ur, ki so vam pravkar minile, celo noben trenutek, se vam nikdar ne vrne. O, možje in žene, izkoristite čas v korist vaše vam zaupane naloge, v blagor vaše družine. Delajmo dobro, dokler imamo še čas.

Župnik Edi Vajda

POGLED NA LETO 2017 V ŠTEVILKAH

Številke niso najpomembnejše, pa vendar lahko ob vodenju župnijske statistike pogledamo nazaj v preteklo leto tudi skozi številke.

- **Krsti.** Krščenih je bilo 41 otrok. Starši 6 otrok so cerkveno poročeni.
- **Prvo obhajilo.** Prvič je k svetemu obhajilu pristopilo 32 otrok.
- **Birma.** Potrditev Svetega Duha je prejelo 64 birmancev iz 8. in 9. razreda.
- **Poroke.** 3 pari so prosili Boga, da z zakramentom sv. zakona utrdi in poživlja njihovo ljubezen.
- **Pogrebi.** Pri sv. Barbari smo z molitvijo v večnost pospremili 62 rajnih. 20 je bilo previdenih in so prejeli zakrament bolniškega maziljenja. Najstarejši moški je bil star 96 let, najmlajši 42. Najstarejša ženska je bila stara 96 let, najmlajša 57 .
- **Nedeljski obisk sv. maše.**

Nedeljniki	Moški	Ženske	Otroci	Skupaj
	110	181	169	460

- **Bolniki.** Na prve petke v mesecu je na domu prejemale sveto obhajilo 5 bolnikov.

NAPOVEDNIK

- **26. december, torek, sv. Štefan** – ob 10.00 in 18.00 sv. maša ter blagoslov vode in soli
- **27. december, sreda, sv. Janez** – ob 7.30 sv. maša in blagoslov vina
- **31. december, nedelja sv. Družine, staro leto** – ob 17.30 zahvalna molitvena ura ob koncu koledarskega leta 2017 in sv. maša
- **5. januar, petek** – od 14.00 trikraljevska akcija po župniji; pri večerni sv. maši blagoslov trikraljevske vode
- **6. januar, sobota** – GOSPODOVO RAZGLAŠENJE, ob 10.00 in 18.00 sv. maša; ob 17.00 božični koncert (Ženski pevski zbor iz župnije sv. Andraža v Halozah); od 14.00 trikraljevska akcija po župniji
- **16. januar, torek** – srečanje staršev prvoobhajancev ob 9.30 ali 17.00
- **17. januar, sreda** – ob 10.00 sv. maša pri sv. Antonu
- **21. januar, nedelja** – ob 15.00 sv. maša pri sv. Neži
- **27. januar, sobota** – svetopisemski maraton od 15.00 do 18.00
- **2. februar, petek, SVEČNICA** – ob 10.00 in 18.00 sv. maša in blagoslov sveč
- **3. februar, sobota** – pri sv. maši ob 18.00 podeljevanje »Blaževega blagoslova«

KRSTI - POROKE - POGREBI

H Gospodu po večno plačilo so odšli: 62. Slavko Šuler, Koroški Selovec, 69 let; 63. Antonija Helbel, Javornik 33, 78 let; 64. Štefan Praper, Javornik 54, 88 let; 65. Kristina Hovnik, Na Šancah 26, 92 let.

BOŽIČNA PRILOGA

POSLANICA LUČI MIRU IZ BETLEHEMA 2017

Začelo se je v votlini, daleč stran od mene in tebe, ko se je zgodil čudež. Prišel je za vse, da bi vžgal naša srca. Bil je kot prižgana sveča, ki sveti le tako, da se daruje. Mnogi so se bali, da bi se jih plamen dotaknil, tiste pa, ki so ga sprejeli, je povabil, da svetijo skupaj in vnemajo druge.

Prepotoval je dolgo pot, da je danes lahko pred menoj in pred teboj. Kaj bova naredila z njim? Lahko se obrneva stran in sva še naprej pusti sveči, ki se bojita, da bi se ju plamen dotaknil. Ali pustiva, da iz mene in tebe naredi naju, da ga širiva naprej.

Kaj bova vzela danes? Je spet dovolj samo sveča ali bova tokrat sprejela plamen?

BOŽIČ PRI NAS DOMA

*Tokrat smo na domu obiskali gospoda **Pavla Gostenčnika**. Povedal nam je, kako so včasih praznovali božič v veliki kmečki družini pri Munku na Tolstem vrhu, in kako ga praznuje danes, ko je v stanovanju Ob Suhi ostal sam.*

»Božič je zame, poleg velike noči, največji cerkveni praznik, saj se nam je rodil naš Odrešenik Jezus Kristus.

V lepem spominu imam, kako smo se včasih v božičnem času vsak večer, vsa družina, zbrali pri jaslicah in ob svečah molili rožni venec. Pred polnočnico je bil strogi post – božična bila. Kako smo bili otroci veseli, ko smo v globokem snegu in s prižganimi trskami lahko šli k polnočnici! Šele ko smo prišli od maše, smo lahko jedli. Daril takrat ni bilo. Še danes se spomnim, kako lepo je dišal šarkelj, ki ga je mama spekla v krušni peči, ga razrezala in nam ga dala.

Danes pa je drugače. Do svetih treh kraljev vsak dan molim rožni venec za naše rajne, redno hodim k sveti maši, opravim sveto spoved in se pripravim na prihod Jezusa. Na mizi je adventni venček, ki me spominja, da je božič blizu. Nato si postavim božično drevo in jaslice. Na božični večer gremo skupaj s hčerko, vnukinjo in zetom k polnočnici, kjer nas pričakajo krasne jaslice, lepo okrašena cerkev, svečana maša in lepo petje. Po maši se še malo zadržimo pred cerkvijo in si voščimo. Na božični dan grem k maši, nato pa imamo skupno kosilo.

Božič je rojstvo, je začetek nečesa novega.

Vsem vam, naši župniji in vsemu svetu želim blagoslovljene božične praznike, zdravja, miru in ljubezni. Imejmo se radi.«

Zapisal Marjan Ruprecht

BOŽIČ V SLOVENSKI LITERATURI

Ko sem bil čez kakšno uro nazaj (zdaj to že vem) z zadnjim dreveščkom mojega temnikarstva, sem ga odložil v kurilnici, da bi se osušilo. Minile so tri, morebiti štiri ure, pa sem ga že v temi odnesel v dnevno sobo na okrasitev, saj se je sonce v zadnjem adventnem tednu dobesedno že sredi popoldneva odkotalilo za Gruberjev vrh nad hišo, tako da je naš dom ogrnilo s prezgodnjo senco. Ves jernejevsko podprt sem se v dnevni sobi razkazoval s koškom ob sebi.

Toda prva sodba družinske dvoglave komisije ob soočenju s prinesenim se je izkazala tudi za nepreklicno: veje na smrečici da niso simetrične, zelo so redke, že kar shirane, ne kipijo navzgor, pač pa so v vodoravni rasti. Niti misliti ni, da bi bilo mogoče nanje kaj iz nabirke svečanega okrasja obesiti tako, da praznična daritev sinu božjemu v čast ne bi delovala če že ne smešno, pa zagotovo pa klavrno ... Jaz sem sicer smrečjo resničnost videl drugače – a očitno narobe.

V imenu zapovedane družinske božične spokojnosti je bilo treba zastaviti akcijo reševanja svetega večera.

Samaritanka mojega življenja se je vzpostavitev popolnosti, ki je umanjala naravi, lotila s škarjami. Drevesce je bilo že nekaj ur mrtvo, zato se ni otepalo njenih krajšav, obrezav, prirezav, pač vseh dober izplen obetajočih popravkov, pravih frizerskih strižnih posegov vseh sort ... Toda narava si ni pustila do živega. Bližje kot je bila vzpostavitev absolutne po človeku vzpostavljene skladnosti, bolj načeta je bila izvirna lepota. Po pol ure srditega spopada ženinega notranjega uvida z naravo v imenu somernosti je iz največje hišne vaze štrlelo le še debelce, ki je bilo podobno neobriti štrcljasti ostrnici. Moja edinka je presegla mučnost tako, da je na vršni

štrcelj nataknila Davidovo zvezdo, ki je kazala pot v naš domači Betlehem, kjer smo Jezuščku za tisti večer odmerjali prenočišče.

(Andrej Makuc, Božični oklešček; Šolske obujene; Slovenj Gradec, 2017)

NOVOROJENI

Prijatelji,
poglejte z odprtimi očmi,
Novorojeni tu v jasliah
je naš Bog!

Njega smo pričakovali!
Končno je tu, da nas osvobodi
od pregrad, ki ločijo,
od zla, ki dela ljudi hudobne,
od zlobe, ki razteza kremplje,
od sebičnosti,
ki si polni trebuh!
Končno je tu, da nas reši!
On je, Božji Poslanec:
prihaja, da spremeni naša srca!

Prijatelji, pogledajte
z vso ljubeznijo:
tu, v jasliah, ta Novorojeni
je Jezus, naš brat!
On je tisti,
v katerega smo upali!
Končno je tu, da nam oznani,
da so vsi ljudje povsod enakovredni bratje,
da so vse barve kože
Božja mavrica
neskončne Božje ljubezni!
Tu je, da nas nauči miru
in nas nauči deliti!
Tu je, končno, da nas odreši!
On je, Jezus Kristus,
naš Bog in naš brat!
Prihaja, da spremeni svet!

Svetonočna

Tiho, pretiho
sredi noči
skrivnostno zvoni.

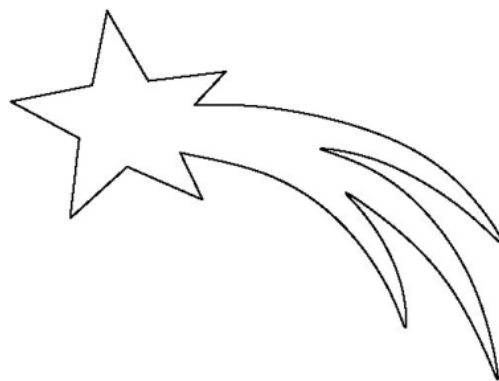
Tiho, pretiho:
sredi noči

Se Bog rodi.

Tiho, pretiho:
iz svete noči
se Dete smeji.

Tiho, pretiho:
iz jaslíc ljubko
pozdravlja nas.

Tiho, pretiho:
z drobno roko
blagoslavlja nas.

Stanko Janežič

BOŽIČNO-NOVOLETNO VOŠČILO UREDNIŠTVA VOGELNEGA KAMNA

Rodilo se je Dete – naš Odrešenik. Pastirci so mu veselo vzklikali: »Slava Bogu na višavah in na zemlji mir ljudem!« Ali se tudi naše srce radosti? Ali resnično verjamemo, da je to Dete prišlo na svet za vsakega izmed nas? Ali verjamemo, da nas je Gospod izvolil, da obrodimo sad, ki bo ostal? Ali se trudimo, da bi tudi naša župnija ostala kraj zastonjskega usmiljenja, kjer se vsak čuti sprejetega, ljubljenega, deležnega odpuščanja in opogumljanja?

Člani uredniškega odbora Vogelnega kamna želimo, da bi na ta vprašanja odgovorili z DA. Gospod naj vsem nakloni milost, da bomo čutili njegovo prisotnost vedno in povsod, da bomo njegovo ljubezen prinašali drugim in skupaj gradili našo župnijsko občestvo.

Bralcem Vogelnega kamna hvala, ker nas podpirate in nam dajete pogum za naše delo.